

ERC conquereix Barcelona

Ernest Maragall s'imposa a Ada Colau per la mínima en unes municipals que han guanyat per primera vegada els republicans

Ernest Maragall guanya les eleccions a Barcelona | Bernat Cedó

Barcelona tindrà un alcalde independentista: Ernest Maragall.

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/180746/maragall/sera/alcalde/colau/es/queda/mig/cami>) La crida d'ERC ha complir aquest objectiu ha estat efectiva i, per un ajustat marge de vots -per poc menys de 5.000 vots d'avantatge- i 10 regidors, el candidat republicà s'ha imposat a Ada Colau, una victòria per la mínima però suficient perquè els republicans conquereixin la capital catalana i arrabassin l'alcaldia als comuns. L'eufòria a ERC s'ha desfermat en l'últim sospir del recompte a l'Estació del Nord, el mateix lloc on l'any 2015 es va encimbellar Colau. Els republicans no només han celebrat que governaran la capital catalana, sinó també el fet de veure's guanyadors, per primera vegada, de les eleccions municipals a Catalunya. S'han imposat obtenint 3.071 escons (a l'espera del recompte final) i quasi un milió de vots.

Ha quedat tercera a les europees, però ERC ha aconseguit el que considera el repte més important en termes efectius d'aquest 26 de maig: guanyar el cos a cos amb Ada Colau. Han duplicat, de fet, el número de regidors: de 5 a 10, els mateixos que han acabat obtenint els comuns però amb menys suport en nombre de vots. "Ho hem aconseguit, Barcelona tindrà un alcalde republicà, progressista, d'ERC", ha proclamat exultant Maragall, que en el seu discurs com a guanyador s'ha compromès a governar "per a tothom" -ha ofert mà estesa tant al sobiranisme com a l'unionisme- però també a convertir Barcelona en la punta de llança en defensa de la llibertat de presos i exiliats i en la reivindicació del referèndum d'autodeterminació. Ha parlat amb Ada Colau, amb qui s'ha compromès a parlar tant de la governabilitat de la ciutat com de la carpeta de drets i llibertats.

Dos arguments han explotat els republicans per desfer el desempat amb la líder de Barcelona en Comú, situació que ha marcat tota la campanya: tenir un alcalde que alineï la capital de Catalunya amb l'objectiu de la República per fugir de l'"ambigüitat" atribuïda a Colau, i un equip "solvent" davant la "incapacitat" dels comuns per fer realitat les seves "bones intencions". La victòria no ha estat fàcil. La divisió del vot independentista ja feia preveure que Maragall suaria fins al darrer minut. "Pot anar d'un sol vot", advertien els darrers dies.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=6lQepO5Ldys>

De fet, el recompte ha estat taquicàrdic per als republicans, que durant bona part de l'escrutini es veien tercers perquè la suma en els districtes que li són més favorables ha conclòs en el darrer moment. Finalment, però, han recollit els fruits de l'estratègia urdida fa vuit mesos, quan Junqueras va apostar per canviar Alfred Bosch per Ernest Maragall per fer créixer el suport al partit. El fet que Junts per Catalunya no hagi reeixit més enllà dels cinc regidors ha contribuït al marge de victòria dels republicans, que ara hauran de decidir com governen l'Ajuntament amb tan sols deu regidors. Ja proclamat guanyador, Maragall no només ha tingut un record per a Oriol Junqueras, sinó també per a Quim Forn, a qui ha dit que visitarà la setmana que ve a Soto del Real.

El govern en solitari com a escenari possible

Maragall s'ha compromès amb parlar amb les formacions sobiranistes per garantir la governabilitat, preferentment amb JxCat -a qui doblen en nombre de regidors- i amb Barcelona en Comú. Tot i això, durant la campanya ha quedat clar que aquest tripartit de segell sobiranista es preveu impossible pels vetos creuats de Colau i Elsa Artadi. De fet, ja a meitat de la campanya ERC va posar sobre la taula la possibilitat de governar en solitari, l'escenari que, ara per ara, donen com a més probable malgrat les dificultats que comporta governar en minoria i sabent que quedaran abocats a jugar amb la geometria variable.

Amb tot, seure per explorar una possible aliança amb els comuns serà una de les fases obligades de la negociació. Els dos partits tenen punts que els allunyen (<https://www.naciodigital.cat/noticia/180078/allunya/acosta/colau/maragall/pacte/govern>), com ara l'aliança dels republicans amb JxCat al Govern de la Generalitat i el fet que la número dos de Maragall sigui Elisenda Alamany, exdirigent dels comuns. Però els apropen altres qüestions, com ara l'objectiu de forjar un govern progressista a la ciutat o el fet que els comuns, tot i no ser partidaris de la independència, sí que sumen en el front antirepressiu i en la defensa del referèndum acordat. Maragall ja ha dit que està disposat a parlar-ne. Amb tot, que aquesta darrera qüestió no sigui *sine qua non* per un pacte de Podem amb el PSOE dificulta l'entesa.

El creixement metropolità, el triomf a Lleida i l'auge Tarragona

ERC ha guanyat les eleccions a Barcelona i també a Catalunya, on ha estat la força més votada. El tomb electoral és històric a Barcelona però també en ciutats com Lleida, un dels grans feus del PSC, que per primer cop han guanyat els republicans (<https://www.naciodigital.cat/noticia/180781/erc/guanya/eleccions/lleida/nom/80/vots/sobiranisme/tancara/40/anys/governos/socialistes>) per tan sols una vuitantena de vots. També a Tarragona el creixement ha situat els republicans en segon lloc i empatada en nombre de regidors amb l'alcalde socialista Josep Fèlix Ballesteros. En aquestes dues capitals de província, l'alcaldia pot acabar en mans d'ERC i no dels socialistes si hi ha un pacte entre les formacions sobiranistes.

Els republicans llueixen especialment el creixement a l'àrea metropolitana, on el PSC segueix sent fort, però on ERC ha seguit fent forat. A l'Hospitalet de Llobregat han passat a ser segona força amb cinc regidors -en tenien dos-, també a Cornellà, amb quatre, i a Santa Coloma de Gramenet han irromput amb tres representants. Aquest creixement ha mitigat altres resultats més amargs com ara el de Badalona, on la candidatura conjunta amb Dolors Sabater ha quedat per darrere de Xavier García Albiol i ho té difícil per governar; Sabadell, on els socialistes recuperaran l'alcaldia; o Sant Vicenç dels Horts, el municipi de Junqueras, on s'ha imposat el PSC. Han

guanyat, en canvi, a ciutats com a Manresa.

Un tercer lloc a les europees eclipsat per les municipals

El triomf territorial ha acabat mitigant el fet que Oriol Junqueras hagi quedat tercer a les eleccions europees i no hagi superat ni el duel amb Carles Puigdemont (<https://www.naciodigital.cat/noticia/180751/puigdemont/torna/erigir-se/lider/independentisme>) ni un PSC catapultat per l'auge del PSOE. La conquesta de Barcelona i el fet d'haver estat la força més votada a les municipals ha acabat eclipsant el fet que el líder d'ERC s'hagi hagut de conformar amb quedar en tercer lloc a les europees a Catalunya. Els republicans treuen ferro a aquest resultat i treuen pit d'haver aconseguit igualment tres eurodiputats -gràcies a la coalició amb Bildu i el BNG- i el fet d'asseure un pres polític al Parlament Europeu. De fet, donen per fet que Junqueras podrà agafar l'acta, una fita que Puigdemont no té garantida en aquests moments.

ERC tanca el 26-M havent complert dos dels seus objectius: guanyar les eleccions espanyoles i les eleccions municipals a Catalunya. Entenen que en surten reforçats de cara a unes eleccions catalanes que probablement es començaran a perfilar a partir de la sentència del Tribunal Suprem, però amb unes coordenades on Carles Puigdemont segueix tenint un lideratge vigent.

Resultats per municipis: [municipals2019]MUN08019[/municipals2019]